

Pokud se ptáte proč **Petr Linhart** nazval své sólové album **Sudéta**, pak se musíme vrátit do roku 1996, kdy kapela Majerovy brzdy vydala album *Gabréta*. Toto keltské označení Šumavy bylo asi vzorem pro zvukomalebně shodný název - dokonce prý také keltského původu - pro album složené z písní věnovaných pohraničnímu území na severu, severozápadě a severovýchodě Čech. Těch písní složil Petr čtrnáct a jako doprovod ke svému zpěvu si vybral pět výborných muzikantů, kteří hrají na nejrůznější kytary, bicí a různé elektronické nástroje, a jsou to pánové Marek Štifter, Peter Binder, Aleš Charvát, Pepe Štěpánek a Tomáš Makovský. Kromě toho jsou v případě potřeby k doprovodu přimíchány i různé nehmelné zvuky a ruchy dokreslující atmosféru. Některé písně se vztahují ke konkrétním místům v Sudetech či dějům, které tu v minulosti proběhly, jiné jsou obecnějšího charakteru a snaží se v posluchači evokovat náladu vyzařující z hlubokých horských lesů plných balvanů, bystřin a močálů. Tyto momenty bohužel už dnes nelze naplno zažít, protože hodně z tohoto někdejšího přírodního bohatství je dnes působením naší civilizace poničeno. Jsem proto Petrovi



vděčen za to, že se mi při poslechu písně *Hranice* nebo titulní *Sudéty* vracejí pocity, které jsem kdysi míval jako kluk pronikající do hloubi jizerskohorských lesů nezdecimovaných exhalacemi, kůrovcem a těžkou technikou, pronikající sem po panelových silnicích. Ale i písně věnované končinám, které neznám, mě dokážou silně oslovit, z čehož usuzuji, že album bude zajímavé i pro ty, které k opěvovaným končinám nevážou žádné vztahy a vzpomínky. Dvě písně -

Zakázaná zóna

a Maria

Stock

- připomínají zanedbaný mariánský kostel ve Skokách na karlovarsku,

Podzimní noc někde v S.

nás zavede na hrad Grabštejn u Hrádku nad Nisou a dvakrát podnikneme výlet za hranice, do polských Sudet (

Agni

a

Co dělá paní Marta v zimě

?).

Petrův střídavý, místy lehce přitlumený zpěv je plně ve službách textu a nálady písně, o barevné dokreslení obrazu se stará pestré aranžmá, které doprovodné nástroje krásně rozezní hned v úvodní *Neděle, Sonnentag*. Ta nás přivádí do rodiště legendárního jizerskohorského lékaře doktora Kittela, vesničky Šumburk, dnes Krásná, kterou najdete po cestě ze Železného Brodu do Jablonce. V nasazené úrovni samozřejmě pokračuje doprovod i všech dalších písní. V Maria Stock to je připomenutí někdejší slávy poutního chrámu, zatímco o dávných prospektorech hledajících v horách drahé kameny vypovídají Vlašské knihy, kde se nejprve ozývají tóny

připomínající monotónní zvuk vody kapající ze stropu štol, aby byly v závěru vystřídány vítězným zvukem bubínků, snad na znamení úspěšného nálezu. Vzpomínkou na prázdniny trávené v klínu Jizerských hor jsou *Letnice s "indiánským"* bubnováním, a zklidnění a uvolnění přináší závěr alba v instrumentálce Jaro nad Nisou, kterou Petr nahrál na malou harfu, jejíž zvuk se několikrát překrývá.

Album v obalu od Karla Halouna a Ludka Kubíka je vybaveno bookletem se všemi texty a vyšlo v Indies MG Records. Bylo představeno 22. března v klubu Kaštan a další živé provedení se chystá na 21. června, kdy budou Petr a jeho spoluhráči vystupovat v Nové síni ve Voršilské ulici. Další informace na <http://www.sudeta.cz/> a <http://www.petrinhart.cz/> .